

HÖR MEIN BITTEN

34

Mendelssohn-Bartholdy, Felix (1809 – 1847)

Opname 1:
Dé van Oenen, sopraan
Bartimeuskoor
Stoffel van Vliegen, orgel
Mees Van Huis

Opname 2:
Lydia Allert, sopraan
Chamber Choir of Europe
Württembergische Philhar-
monie
Nicol Matt

*Hör mein Bitten, Herr, neige dich zu mir,
auf deines Kindes Stimme habe acht! Ich bin allein;
Wer wird mir Tröster und Helfer sein?
Ich irre ohne Pfad in dunkler Nacht.
Dei Feinde, sie drohn und heben ihr Haupt:
'Wo ist nun der Retter, an der ihr geglaubt?'
Sie lästern dich täglich, sie stellen uns nach
und halten die Frommen in Knechtschaft und Schmach.
Mich fasst des Todes Furcht bei ihrem Droh'n!
Sie sind unzählige, ich bin allein;
mit meiner Kraft kann ich nicht widerstehn,
Herr, kämpfe du für mich, Gott, hör mein Flehn!*

*O könnt ich fliegen wie Tauben dahin,
weit hinweg vor dem Feinde zu fliehn!
In die Wüste eilt ich dan fort,
fände Ruhe am schattigen Ort.*

*Hoor mijn smeken, Here, neem mijn gebed ter ore,
sla acht op de stem van uw kind.
Ik ben alleen!
Wie zal mijn trooster en helper zijn?
Zonder pad verdwaal ik in het donker.
De vijanden dreigen en heffen hun hoofd:
'Waar is nu de redder in wie jij gelooft?'
Zij lasteren u dagelijks en vervolgen ons
en de vromen knechten zij smadelijk.
Ik ben bevangen door doodsangst bij hun dreigen.
Zij zijn met zo velen; ik ben alleen;
met mijn kracht kan ik hen niet weerstaan,
Heer, vecht U voor mij. God, hoor mijn smeken.*

*O, kon ik maar wegvliegen als duiven,
om ver weg voor de vijand te vluchten!
Door woestenij zou ik me dan spoeden;
ik zou rust vinden op een schaduwrijke plaats.*

Hör mein Bitten. Felix Mendelssohn schreef, gebaseerd op psalm 55, deze hymne in een bezetting voor koor, sopraan solo en orgel.

Veel koren hebben dit nummer op hun repertoire staan. De wisselzang tussen sopraan en koor is soms heel heftig, soms heel ingehouden. Prachtig!

Als ik aan dit werk denk en nog meer als ik de soliste en het koor hoor, gaat er een luikje in mijn hersens open. En dan is er een prachtige inkiijk: *Hör mein Bitten*, gezongen door Dé van Oenen en het Bartimeuskoor. Ik vermoed dat geen zangeres en geen zangkoor zoveel hebben betekend voor de Protestanten in het derde kwart van de vorige eeuw als Dé van Oenen en het Bartimeuskoor. Ik weet heel goed hoe ontroerend en verbazingwekkend ik het vond dat blinden, die toch geen of bijna geen noot konden lezen en geen dirigent konden zien, zó mooi konden zingen. Luisteren naar hun zang had daardoor iets magisch, iets mystieks. In het NCRV-radioprogramma *Te Deum Laudamus* waren ze vaak te horen.

Het volgende krantenbericht uit Hardenberg, 30 januari 1958, is voor mij dan ook heel herkenbaar!

'Het Bartimeuskoor komt in Hardenberg zingen. Dit koor bestaande uit blinde en slechtziende leerlingen van het bekende instituut te Zeist heeft een goede reputatie. Van tijd tot tijd zijn zij via de N.C.R.V.- microfoon te beluisteren. Niet ieder krijgt de gelegenheid hen in eigen woonplaats te beluisteren. Het is dan ook een niet alledaagse gebeurtenis als deze jongens en meisjes op woensdagavond 5 februari hun zang willen laten horen aan de inwoners van Hardenberg [...]. Als soliste werkt mede de sopraan mejuffrouw De van Oenen oud-leerlinge van „Bartimeus", nu werkzaam als telefoniste aan de Rijksuniversiteit in Utrecht. Zij zingt uit liefhebberij en graag wil zij op deze wijze helpen omdat zij dankbaar is voor de opleiding die zij aan het instituut ontving.'

Dé van Oenen werd in 1931 in Dalfsen geboren. Ze was vanaf haar geboorte blind. Ze overleed in 2003. Deze informatie vond ik op een Amerikaanse website. Hoe kan het dat die voor velen zeker kostbare herinnering aan Dé van Oenen vrijwel volledig uit het collectieve geheugen van Nederland verdwenen lijkt te zijn, waardoor ze op internet vrijwel onzichtbaar is? Zelfs op de website van Bartimeus is niets over dat verleden te lezen. Maar... dankzij volhardend speurwerk vond zoon Martijn op een Amerikaanse website een album met twee singles: de opname (zo goed als zeker ook uit 1958) waarin Dé van Oenen schittert. Dankzij mooi digitaliseringswerk van hem (en mij) is die opname nu ook digitaal te beluisteren. Hier en daar is er wat oversturing, maar dat doet niets af aan de waarde van deze opname. Een tweede, hedendaagse opname maakt het vergelijken mogelijk. Maar elke vergelijking is nutteloos om even weer 55 jaar terug te gaan in de tijd!